

Dato: 3. maj 2011
J.nr.: 11/30435

Besvarelse af spørgsmål nr. 27 ad L 168 stillet af Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 27. april 2011.

Spørgsmål:

"Ministeren bedes redegøre for, om artikel 10 i FN's Børnekonvention i forening med artikel 9.1 skal forstås sådan, at deltagerstaterne som udgangspunkt er forpligtet til at tillade familiesammenføring af børn eller deres forældre, og om denne forpligtelse er mere vidtgående end den forpligtelse til at respektere familieliv, der følger af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8."

Svar:

Det er Integrationsministeriets opfattelse, at artikel 10 i FN's Børnekonvention i forening med artikel 9, stk. 1, ikke skal forstås sådan, at deltagerstaterne som udgangspunkt er forpligtet til at tillade familiesammenføring af børn eller deres forældre.

Det følger således af FN's Børnekonvention artikel 10, stk. 1, at ansøgninger fra et barn eller dets forældre om indrejse i eller udrejse fra en deltagende stat med henblik på familiesammenføring skal behandles på en positiv, human og hurtig måde af deltagerstaterne. Deltagerstaterne skal endvidere sikre, at indgivelse af en sådan ansøgning ikke medfører negative virkninger for ansøgere og deres familiemedlemmer.

Det følger af artikel 10, stk. 2, at et barn, hvis forældre har fast bopæl i forskellige stater, skal have ret til, undtagen under særlige omstændigheder, regelmæssigt at have personlig forbindelse og direkte kontakt med begge forældre. Med henblik herpå og i overensstemmelse med deres forpligtelser i medfør af artikel 9, stk. 1 skal deltagerstaterne respektere barnets og dets forældres ret til at forlade et hvilket som helst land, herunder deres eget, og til at indrejse i deres eget land. Retten til at forlade et hvilket som helst land skal kun underkastes sådanne begrænsninger, som er fastsat ved lov, og som er nødvendige for at beskytte den nationale sikkerhed, den offentlige orden (ordre public), folkesundheden eller sædeligheden, eller andre personers rettigheder og friheder, og som er i overensstemmelse med de øvrige rettigheder, der er anerkendt i denne konvention.

Af konventionens artikel 9, stk. 1, fremgår, at deltagerstaterne skal sikre, at barnet ikke adskilles fra sine forældre mod deres vilje, undtagen når kompetente myndigheder, hvis afgørelser er undergivet retlig prøvelse, i overensstemmelse med gældende lov og praksis bestemmer, at en sådan adskillelse er nødvendig af hensyn til barnets tarv. En sådan beslutning kan være nødvendig i særlige tilfælde, f.eks. ved forældres misbrug eller vanrøgt af barnet, eller hvor forældrene lever adskilt og der skal træffes beslutning om barnets bopæl.

FN's Børnekonvention giver efter ministeriets opfattelse normalt ikke en videre adgang til familiesammenføring end den, der følger af artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Med venlig hilsen

Søren Pind